

dament més a l'OSO, entre les cases de Son Marc i les de Can Barba, una localitat *Varix*, que coincideix amb el que avui es coneix per Redol de Can Cerdà. Avui en dia hi ha al nord de la font una petita propietat rústica moderna que ha pres el nom de *Font de Vàritx*.

Que és un dels innombrables noms mossàrabs en *-itx* és evident. Aquest podria ésser VARĪS (ablatiu plural de VARA nominatiu). Partint del supòsit que *vares* fos en el sentit de vims, joncs o sàlics, aquest indret hauria estat, doncs, anomenat 'entre vims', etc. Però veg. a l'article de *Bàlitx* una alternativa a aquesta etimologia, no menys possible, des dels punts de vista lingüístic i geogràfic; amb l'avantatge, però, del suport que es presten mútuament amb la de *Bàlitx*. Ara bé, encara que Binimelis ja escrivia *vall de Varitg* (*Hist. Mall.* iv, 99) en el segle XVI, i *Varitg* escriu Berard («Viaje», 84). M. Rotger diu que en el segle XIII deien *Valle de Valix* la que avui es coneix per Vall d'en Marc (*Hist. Poll.* i, 17).

VEDRÀ, *es* (illot, Eivissa)

L'única conjectura que podem fer és que sigui un derivat mossàrab de VĪTRUM 'vidre', a causa dels reflexos brillants que es formen quan les ones acavallades baten damunt el rocam d'aquella penya colossal. Només queda saber quina és aquesta terminació *-à*.

Si fos la terminació llatina *-ANUS* no és sufix gaire adequat per a una formació així: com a terminació d'adjectiu semblaria més natural *-inus*, *-osus*, *-ëus*, *-enc*. Podríem pensar si és una formació col·lectiva *-ARE*; però com que no el trobam escrit amb *-r* final, i *es Vedranell* (illot al costat del *Vedrà*) té una *n*, no sembla tractar-se de *-ARE*; si no és que hagi hagut una dissimilació. I això és al que ens inclinem: que *VĪTRARE¹ es vagi convertir en **vedrane* > *Vedrà*. Quedaria la hipòtesi d'una terminació de dual àrab en *-an* aplicada al conjunt del *Vedrà* i *Vedranell*, però renunciem a aquesta idea com a massa rebuscada i perquè és inversemblant una formació híbrida d'aquesta naturalesa. No ignorem que s'ha dit que *Vedrà* ve del llatí *veteranus* 'vell, veterà', idea que aplicada a una rocassa no té solta semàntica; i la suposició que fos epítet d'una divinitat pagana és arbitrària, sense cap base.

Immediatament al nord del poblet de Sant Agustí hi ha el petit puig des *Vedrà* només uns 60 m damunt el nivell del poble. Ignoram de què

1. Quasi es pot dir que el tenim documentat, car al plural VITRARIA «verrerie», usat per Vitribi, Lampridi i el Glossarium Labbaei, tant pot correspondre un singular VITRARE com VITRARIUM.